

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320202263
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5320202263.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnej veci navrhovateľa: O. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., K. XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, IČO: 36 866 849 proti odporcovi: W. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, O., Česká republika, právne zastúpený: JUDr. Jaromír Štůsek, LL.M., PhD., advokát so sídlom V. XXX/X, B. X, Česká republika, v konaní o návrhoch na zvýšenie a zníženie výživného, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 11Pc/8/2020-234 z 30. apríla 2021, takto

rozhodol:

Výroku rozsudku okresného súdu III. sa **n e d o t ý k a**.

V ostatných výrokoch rozsudok okresného súdu **p o t v r d u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom výrokom I. zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/126/2005 z 08.12.2005 tak, že výživné, ktoré je odporca povinný platiť navrhovateľovi zvýšil zo sumy 99,58 eur (3.000,- Sk) na sumu 150,- eur mesačne s účinnosťou od 02.07.2020, s tým, že odporca je povinný ho platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľa. Výrokom II. povolil odporcovi splácať nedoplatok na výživnom za dobu od 02.07.2020 do 30.04.2021 vo výške 453,78 eur formou mesačných splátok vo výške 30,-eur splatných spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Výrokom III. návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietol. Výrokom IV. zamietol návrh odporcu od zníženie výživného. Výrokom V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Navrhovateľ sa návrhom podaným 02.07.2020 domáhal voči odporcovi, ako svojmu otcovi, zvýšenia výživného, ktoré bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/126/2005 z 08.12.2005 vo výške 3.000,- Sk (99,58 eur), nakoľko od času tejto úpravy uplynulo takmer 15 rokov, počas ktorých došlo u neho k podstatnej zmene pomerov. Navrhovateľ žiadal, aby odporcovi bola uložená povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 400,- eur mesačne odo dňa podania návrhu. Odporca v rámci vyjadrenia k podanému návrhu na zvýšenie výživného podal protinávrh a žiadal, vzhľadom na zmenu pomerov na jeho strane, aby jeho povinnosť platiť výživné na navrhovateľa bola znížená na sumu 77,- eur mesačne. Poukázal na výšku svojho aktuálneho príjmu, vznik ďalších vyživovacích povinností k maloletým deťom, ktoré majú zvýšené výdavky súvisiace s ich zdravotným stavom.

3. Okresný súd vychádzajúc z ustanovení § 62 ods. 1,2,4,5, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1 a § 76 ods. 1 Zákona o rodine (citované v bode 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku) dospel k záveru, že sú naplnené zákonné predpoklady pre zmenu výšky výživného, ktoré odporca platil navrhovateľovi podľa predchádzajúceho súdneho rozhodnutia. Zdôraznil, že od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti odporcu uplynulo takmer 15 rokov a počas tohto obdobia došlo k podstatnej zmene pomerov na strane navrhovateľa, a to najmä z dôvodu, že sa pripravuje na budúce povolanie štúdiom na vysokej škole a nie je možné prenechať povinnosť uhrádzať tieto náklady len na matke, s ktorou navrhovateľ žije v spoločnej domácnosti. Štúdium na vysokej škole je finančne aj časovo náročné a navrhovateľ nemá priestor, aby sa zamestnal. Ďalej zistil, že navrhovateľ má problémy s chrupom, trpí astigmatizmom, plochonožím, má alergologické a astmatické problémy. Pri skúmaní pomerov odporcu zistil, že je zamestnaný a jeho mesačný príjem dosahuje výšku cca 18.000,- Kč, má ďalšie tri vyživovacie povinnosti k maloletým deťom pochádzajúcim z jeho druhého manželstva, manželka odporcu je zamestnaná s príjmom cca 11.000,- Kč. Odporca má výdavky na stomatológa, ortopéda, zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotným stavom maloletých detí. Okresný súd uviedol, že vyživovacie povinnosti, ktoré odporcovi pribudli, nemôžu mať za následok zníženie výživného, ktorého sa odporca vo vzťahu k navrhovateľovi domáhal. Poukázal na to, že k maloletým deťom odporcu má vyživovaciu povinnosť aj manželka odporcu. Návrh odporcu na zníženie výživného ako nedôvodný zamietol. Vo vzťahu k návrhu navrhovateľa na zvýšenie výživného dospel k záveru, že vzhľadom na počet vyživovacích povinností odporcu, výšku jeho príjmu, je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu navrhovateľa zvýšeným výživným vo výške 150,- eur mesačne. Odporcovi zanikla už v roku 2016 vyživovacia povinnosť vo vzťahu k dcére F. E., ktorá žije v spoločnej domácnosti s matkou navrhovateľa a je už zamestnaná. Zvýšenie výživného o cca 50,- eur považoval vo vzťahu k príjmu odporcu a počtu vyživovacích povinností za primerané, a to aj vzhľadom na existujúce odôvodnené potreby navrhovateľa. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného zamietol. Nedoplatok na výživnom umožnil odporcovi splácať v mesačných splátkach, a to až do úplného vyplatenia dlhu. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (CMP), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

4. Proti tomuto rozsudku okresného súdu s výnimkou výroku III., ktorým bol návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného vo zvyšku zamietnutý, podal odvolanie odporca (t. j. do výrokov I., II., IV. a V.) a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného zamietne a vyživovaciu povinnosť odporcu voči navrhovateľovi zníži zo sumy 99,58 eur na sumu 77,- eur s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Odporca namietal, že okresný súd nedostatočne vyhodnotil zmenu pomerov od času posledného rozhodovania o jeho vyživovacej povinnosti voči navrhovateľovi, a to ako na strane navrhovateľa tak aj u jeho osoby. Uviedol, že navrhovateľ síce začal študovať na vysokej škole, avšak na jeho strane ako osoby povinnej platiť výživné vznikli ďalšie tri vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. V súvislosti s nimi má zvýšené náklady vzhľadom na ich zdravotný stav. Pri svojom príjme okolo 18.000,- až 20.000,- Kč (t. j. 700,- až 770,- eur) nemôže platiť zvýšené výživné na plnoletého navrhovateľa. Odporca citoval z rozhodnutí českých súdov ako aj Ústavného súdu SR, ktoré sa zaoberali problematikou podieľania sa dieťaťa na životnej úrovni rodiča, či už v pozitívnom alebo aj v negatívnom zmysle. Uviedol, že navrhovateľ žije v domácnosti so svojou matkou, ktorá má príjem zo závislej činnosti, jej manžel má príjem cca 1.000,- eur a rovnako s nimi žije aj sestra navrhovateľa, F. ktorá je jeho dcérou, je však v súčasnom období zárobkovo činná a tak by sa mala zapojiť do úhrady nákladov na bývanie a stravu. Poukázal na to, že jeho životná úroveň a životná úroveň navrhovateľa, resp. matky navrhovateľa je značne rozdielna, čo sa týka aj vyživovacích povinností a celkového chodu domácnosti. Poukázal na to, že príjem manžela matky navrhovateľa je niekoľkonásobne vyšší než príjem jeho manželky a táto skutočnosť by sa mala tak isto premietnuť do rozhodovania súdu, čo sa však nestalo. Uviedol, že nie je spravodlivé od neho požadovať, aby nad svoje možnosti živil z tak relatívne nízkeho príjmu tri maloleté deti a ešte k tomu aj plnoleté dieťa. Uviedol, že sa svojich vyživovacích povinností nezbavuje, ale v miere ako to určil okresný súd si nemôže dovoliť platiť výživné. Uviedol, že štúdium na vysokej škole dovoľuje študentom privyrobiť si vo forme brigád, ktorú skutočnosť môže využiť aj navrhovateľ.

5. Navrhovateľ vo vyjadrení zo dňa 11.06.2021 k odvolaniu odporcu žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovou aj právnou argumentáciou napadnutého rozsudku. Okresný súd prihliadal na skutočnosť, že odporca má i ďalšie vyživovacie povinnosti. To však nemôže byť kladené na jeho ťarchu, keďže je stále výživou odkázaný na odporcu. Okresný súd tiež zohľadnil náklady

odporcu súvisiace so zdravotným stavom jeho ďalších maloletých detí, zároveň však správne prihladal aj jeho výdavky, ktoré vynakladá zdravotnú starostlivosť, a na ktorých by sa mal nepochybne podieľať aj odporca. Určené zvýšené výživné 150,- eur považuje za primerané na plnoleté dieťa navštevujúce vysokú školu pri dennej forme štúdia. Odporca o neho dlhodobo nejaví žiaden záujem, nad rámec výživného si iným spôsobom svoje rodičovské povinnosti neplní. Pokiaľ odporca poukazoval na príjem ďalších osôb, s ktorými žije v spoločnej domácnosti, uviedol, že tieto nemajú voči nemu vyživovaciu povinnosť a nie je možné, aby odporca povinnosť hradiť výživné prenášal na manžela jeho matky, či dokonca na jeho sestru F..

6. Odporca v odvolacej replike z 31.07.2021 k vyjadreniu navrhovateľa uviedol, že pokiaľ by navrhovateľovi bolo priznané neprimerane vysoké výživné, nemohol by adekvátne živiť svoje ďalšie deti. Najmladší 11-ročný W. vzhľadom na výborné školské výsledky sa dostal na štátnu jazykovú základnú školu, kde bude pokračovať v 4. triede, 13-ročná N. pokračuje do 8. triedy v Základnej škole N. a 15-ročný G. od septembra nastupuje na strednú školu v maturitnom odbore. Synovia W. a G. budú denne dochádzať 40 km do Prahy s čím vzniknú zvýšené náklady. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na skutočnosti, ktoré súvisia s jeho zdravotným stavom, odporca uviedol, že je veľký rozdiel medzi neploletým a plnoletým dieťaťom. Neploleté dieťa je prevažne odkázané na rodičov, nemôže ísť samé na rehabilitácie, kontroly k lekárovi a pod. Odporca opätovne poukázal na to, že dieťa má právo na životnú úroveň svojich rodičov a každý z rodičov má povinnosť voči dieťaťu podľa svojich možností. Okresný súd však nezisťoval ani tak zásadnú vec ako je plat druhého z rodičov, teda matky navrhovateľa. Tvrdenia navrhovateľa, že mu nikdy neprispel žiadnou finančnou čiastkou nad rámec určeného výživného odmietol. Uviedol, že pravidelne vozil navrhovateľovi darčeky na Vianoce, v časoch, keď bol maloletý, tiež mu zaslal finančnú sumu nad rámec výživného. Dokonca sa ho pokúšal niekoľkokrát kontaktovať, ale bol to práve navrhovateľ, ktorý nejavil žiadny záujem o kontakt s otcom.

7. Navrhovateľ v odvolacej duplike zo 17.09.2021 k odvolacej replike odporcu zopakoval argumentáciu, ktorú prezentoval v podanom vyjadrení k odvolaniu otca. Opätovne navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

8. Konanie o výživnom plnoletých osôb prejednávajú a rozhodujú súdy podľa ustanovení CMP (§ 1 CMP), s tým že subsidiárne sa na konanie použijú ustanovenia aj Civilného sporového poriadku (CSP), ak CMP nemá osobitnú úpravu. (§ 2 ods. 1 CMP). Na základe uvedeného, krajský súd ako súd odvolací je v zmysle § 65 CMP a contrario viazaný rozsahom podaného odvolania, preto preskúmaval len správnosť odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu. Keďže odvolaním nebol napadnutý výrok III., ktorým okresný súd vo zvyšku návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného zamietol, v tejto časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý. Ostatné výroky rozsudku okresného súdu, ktoré boli napadnuté odvolaním, preskúmal v rozsahu § 66 CMP a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I., II., IV., V. a VI. je vecne správny, preto ho v zmysle § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP potvrdil, a to bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). V konkrétnostiach odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

9. Odvolací súd sa podrobne oboznámil so spisovým materiálom vedeným v predloženej veci a posúdením zisteného stavu dospel, zhodne so súdom prvej inštancie, k záveru, že boli splnené podmienky pre zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o vyživovacej povinnosti odporcu, a to v rozsahu, v akom bolo určené napadnutým rozhodnutím. Okresný súd pri rozhodovaní správne aplikoval ustanovenia zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, ktoré upravujú vznik a trvanie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom. Trvanie tejto povinnosti nie je viazané na dovŕšenie 18. roku veku dieťaťa, ale je viazané na moment schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Prax slovenských súdov ako aj právna teória ustálila, že schopnosť dieťaťa, aby sa samo živilo, je daná vtedy, ak je dieťa spôsobilé hradiť si svoje odôvodnené potreby z odmeny za vlastnú prácu, ktorá zodpovedá jeho fyzickým a duševným predpokladom. Vyživovacia povinnosť rodiča teda zaniká až vtedy, keď dieťa vstupuje do procesu práce v odbore, ktoré si zvolilo podľa svojich fyzických a duševných predpokladov, a pre ktoré sa náležite pripravilo štúdiom alebo inou odbornou prípravou. Nestačí, že dieťa získalo spôsobilosť na výkon akéhokoľvek povolania, v ktorom by sa mohlo samo živiť. Povinnosť rodičov trvá až do doby, kedy dieťa absolvuje štúdium, resp. je vyučené tak, ako to vyžaduje jeho budúce povolanie. Navrhovateľ riadne po ukončení základnej a strednej školy pokračuje v štúdiu na vysokej škole a svoj proces prípravy na budúce povolanie ukončí jej absolvovaním.

10. Odporca v odvolaní namietal, že navrhovateľ má možnosť privyrobiť si formou brigád a tým zlepšiť svoju finančnú situáciu a uhrádzať zvýšené výdavky na štúdium. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd nepovažuje túto odvoláciu námietku otca za opodstatnenú. Pokiaľ by aj bolo v schopnostiach navrhovateľa brigádnicky si zabezpečiť finančné prostriedky na prilepšenie svojej finančnej situácie, táto okolnosť nemá vplyv na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti povinného rodiča.

11. Odporca v odvolaní namietal nesprávne právne závery okresného súdu vzhľadom na zistený skutkový stav, ktorý podľa jeho názoru neodôvodňuje zvýšenie jeho vyživovacej povinnosti, ale naopak jej zníženie. Odvolací súd sa s týmito námietkami nestotožňuje. Okresný súd správne prihliadal na to, že od času posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľovi ubehlo pomerne dlhé časové obdobie, počas ktorého sa zvýšili nielen bežné životné náklady, ale s pribúdajúcim vekom sa u navrhovateľa zvýšili výdavky na štúdium. Okresný súd neopomenul, že na strane odporcu pribudli ďalšie tri vyživovacie povinnosti, a to k synovi G. (nar. XX.XX.XXXX), dcére N. (nar. XX.XX.XXXX) a synovi W. (nar. XX.XX.XXXX). Zároveň však poukázal na to, že v roku 2016 zanikla vyživovacia povinnosť odporcu k sestre navrhovateľa F., ktorej bol povinný platiť výživné na základe rovnakého rozsudku Okresného súdu Čadca vydaného v konaní sp. zn. 8C/126/2005, a to vo výške 2.000,- Sk. Potom sa skutočne návrh odporcu na zníženie výživného javí ako účelový, tak ako to konštatoval aj okresný súd v napadnutom rozsudku. S dôvodmi, pre ktoré okresný súd tomuto návrhu nevyhovet, sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje.

12. Odporca v odvolaní ďalej poukazoval na to, že pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti okresný súd neprihliadal na to, že matka navrhovateľa žije v novom manželstve a jej manžel má povinnosť prispievať na úhradu nákladov spoločnej domácnosti. Nepochybne, manžel matky navrhovateľa by sa mal podieľať na úhrade nákladov spoločnej domácnosti, uvedenú situáciu je však potrebné hodnotiť z dvoch hľadísk. Na jednej strane manžel rodiča nemá zákonnú vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu manžela, ale tento manžel má povinnosť prispievať k zlepšeniu hospodárskej situácie v rodine a posilňovať tak možnosti svojho manžela tým, že svojim podielom znižuje náklady na vedenie novej domácnosti. Mal by prispievať na úhradu potrieb spoločnej domácnosti a tým umožniť svojmu manželovi - povinnému rodičovi, aby upravil narušenú hospodársku rovnováhu a splnil si povinnosť k dieťaťu zo skoršieho manželstva. Je na takomto manželovi, aby sa snažil dosiahnuť taký zárobok, ktorým by pomohol povinnému rodičovi k zvýšeniu spoločnej životnej úrovne, najmä ak vedel o jeho vyživovacej povinnosti. Uvedené však platí ako na manžela matky navrhovateľa tak aj na manželku odporcu. Okresný súd pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti vychádzal aj zo zistenia príjmu manžela matky navrhovateľa, rovnako však bral do úvahy aj príjem manželky odporcu. Práve skutočnosť, že matka navrhovateľa žije v spoločnej domácnosti so svojim partnerom (manželom) ako aj dcérou (sestrou) navrhovateľa, ktorá je schopná sama sa živiť, bola dôvodom, ktorý okresný súd zohľadnil pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti odporcu, pretože uviedol, že aj tieto osoby sa majú podieľať na úhrade nákladov spoločnej domácnosti, ktorej súčasťou je aj navrhovateľ.

13. Odporca ďalej poukazoval na právo navrhovateľa podieľať sa na životnej úrovni rodičov s dôrazom na skutočnosť, že vyššia životná úroveň je aktuálne u matky navrhovateľa, čo by malo mať vplyv na rozsah jeho vyživovacej povinnosti. Ustanovenie § 62 Zákona o rodine určuje vyživovaciu povinnosť oboch rodičom bez ohľadu na to, s ktorým rodičom dieťa žije. Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamena mechanickú rovnosť, ale vychádza sa z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z rodičov (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Okresný súd z týchto kritérií dôsledne vychádzal aj pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti odporcu. Krajský súd sa s jeho závermi v celom rozsahu stotožňuje, a preto rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie nároku na náhradu trov konania niektorému z účastníkov.

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).